

ఆంజనేయ దండకము

శ్రీవాయువుతా! శరచ్చంద్రగాతా! మునిస్తోత్రపాతా!
 త్రిలోకైకమిత్రా! పవిత్రా! నిమగ్నబ్రతుతింపంగ నేనెంతవాడై
 మహాధైర్యవంతా! దయాశైర్యవంతా! హనూమంత! నీదానదా
 సుగడ్డనై రామభక్తుండనై భక్తియు క్తంబుగా దండకంబొక్కటై
 జేరి నీకున్ సమర్పించెదన్; దప్పలన్ సైచిమన్నించి నన్నేలుమోభ

కచింతామణీ! ధీమణీ! తొల్లినుగిచ్చకుల్ బాటవై ఋష్యమూకా
 క్రిపై భక్తిమనంగదామల్ భజానంగనీవుండ నయ్యాధ్యవాడుం
 డు శ్రీరామచంకుండు ఛాత్రీసుతాన్వేషణార్థబుగాఁ దమ్ముడొ
 లక్షణుంగూడి తత్త్వాంశముచేరగావారికన్నారఁగాంచినుగ్రి
 వుండెం లేని భీతిల్లియె యంజననందనా! చూడుమా రాకుమారడన్
 యంబెవ్వరో? యేమికార్యార్థమై యిందువిచ్చేసిరో? పోయిమిల్లెన్
 గాఢాన్వేశ్లోయి తో వారిఁదర్శించి వృత్తాంతమెల్లకవిచారించి న
 మాయనం దక్షణంశేగి నీబుద్ధికాశల్యముంబాపి శ్రీరామసుగ్రీవ
 సఖ్యంబవార్యంబుగా నగ్నినాక్ష్యరీమిగాఁనూర్చి సుగ్రీవుఁగిష్కింద
 కుక్ రాజుఁడయిచి యాపిమ్మటన్ రామకార్యార్థమై పైసమ్మే
 యిందునందెందునుజానకింగానకాపెక్కు సంపాదిచేబ్రక్కి కంఠంకు
 వై దేహిగాంపోవు వృత్తాంతచూలించి యేహనకుల్ దాటఁగాలేని,
 వారాశివేవేగలంఘించి యాసింహికాలంకిణీ ముఖ్యదైత్యాంగనా

గర్వసంహరముండేసి లంకంబు ప్రవేశించి లింకంబుతో లంక నిశ్శుంకన
 ల్వంకలంబుచి తెడహికన్నింపకుండంగ సంకేతనిదఃఖించి యాపై
 క్షోణావనీజావృతంతావనంబందు సేతావహజేచి దర్శించి యూనం
 జమింపొందగా నంగరంబిచ్చి శ్రీరామవృత్తాంతమెల్ల నివేదించి
 యాతల్లితోకొంత భాషించివేవచ్చిలిలనీ వనంబెల్ల నిర్హముథామం
 బుగావించి కాపున్నరాత్రించరశ్రేణి దూలింప, కాలాన్నిరదుర్గిం
 డాకోనాగనత్యాగ్రహాయత్తుడై రావణుండక్షయంబిల్చి స్పృశి
 బంపింప వానికొమేషనీబుధన్ రూపుమాపంగ నయ్యుండజిత్తుండ
 బ్రహ్మప్రముఖుడేసి నిక శేఖరంధించి యారాజుండగ్న యున్న
 టుకింగారి గూఢాచార తదైత్యనాథుండు సింహాసనానీనుడై యున్న
 పక్షిచి దైత్యేందుకంఠైన్ వలెంతెత్తుగా, దేహముకలెంచి వా
 లంబుజీతంబుగాపించి కూర్చుండగా రాజుండంత కోపంబుతో
 వానరా! నీవునాలకకళ రాగతంహేమిగా? నీదుపేరేమిరా? ని

య లింఘ నేనాయు ప్పుతుండ శ్రీ రామభక్తుండ నారామధూపా
 లుఃకుర్మిగుతంగాంచి రమంచునన్ బంపఁగావద్దితిన్; స్వైరమారా
 ముతోవద్దురా; ప్రేమతోతాటకంజంపెరా; యాసుభాషున్ నుహ
 నీచమూరీచునింగూల్చెరా; భార్గవుంశెల్చెరా; నిన్ను బంతంబుతోబ
 ట్టి నపాబులన్ గూంచి కరించునవ్వాలినంచత్పృభాశాలి నొక్కము
 తోఁగూల్చెరా; యోరిరాతిరించరా! యేలరాగర్మమున్ మానరా;
 నీవగిగల్పించిఁజంజాలురా; చోరవృతిన్ ధరితీసుతం దెద్ది నావేది
 న్నుభాలించు వాడెవ్వఁడోచెప్పరా? యుంచుగర్భించ నాథాటికిన్ ని
 ల్చి ధైర్యంబురెట్టించి యోరావణా! శాంతముకొబూని నామూట
 శార్కంబురా? షేగనీతామహదేవి! గొంపోయి శ్రీరామపాదాబ్జ
 పాన్నిధ్యమండంచి నాస్థాంగదండ వ్రణాహంబులంశేసి రక్షింఘ
 మంచెంతయున్ నీనతకవేదరా? యన్నెనప్పం జికంతుండు రుదుర్నిం
 దు బోలెనగ్గహారాద్రమంబూని మంతుర్ద హిశుల్ బాంధవుల్

లోడ్లుగాఁగలు రాత్రించరశ్రేణి వెళ్లబరావించి యాలోతిసోచోకు
 ల్ వింటిరా? కీతిలేకంబులేకట్ల నాలంకలోజోచ్చి నావుత్రనిం
 జంపి పాలోడనీర్పతివాడిండుగాఁ జోచ్చె నీతుచ్చునిం పెంటనేకాలు
 ప్రోశ్యేరగాఁబంపుడి యన్న నావరే జీకంతానుజండన్నకు భక్తి
 తోమొక్కి యేరాక్షసాధీశ్వరా! విన్నసంబాక్కటాలించుమో!
 దూతలంజంపగారాదునుమ్మా! మహాజ్ఞానయుక్తుండవీరీతి దుర్నితీకిం
 బాల్పడకజెల్లువా? యంతలోపంబునీకేల కాంతింబు న్నంతలబునం
 బూని యాలోతివాలంబుఁగాల్పించుమా; అద్దియేయు కమాశ్శిః;
 సారావణుండెల్ల దైత్యేయలంబూచి మీరండవీవానరుంబటి వాలం
 బునందెల నీకంబుగా కోకలంబట్టి ముట్టించుడియున్న వారల్లు
 గావింప తద్వహ్నికీలాయుతంబైన పాలఁబువోలంక దగ్ధంబుగాపిం
 చుచుండంక కీతిన్ యిందండుబర్హెడు పారుంగటా! యేమియారీతి
 క్షంబుపాన్ వించెనంచేడ్చువారున్, అయో! పిల్లలేమైయోయంచుం

బ్రహ్మచర్యమునకు, తగినదలలులంగానకెంతైనా దుఃఖించుచున్నా, క
 నులగానరాకుండ వ్యాపించుదునుంబులుకనుటలుంకల్పించకావు
 రంబెట్లనిర్దుమఱుముకాజూచి పో పం జీకంతుండు సీతామొ
 డై శిశీకానకిందెచ్చింప మాకిట్టిచాటము నంతేనిచింతించు
 రై శియులఁజూచుచుంన్నవ్రుచుం గంటుచుండాటుచుం వచ్చి వారా
 శిలోద్వోక చటాన్కి యామీద నీతామహదేవి దర్శింపగా నామె
 సంతోషితసౌతయై చాలదీవించి కేవల కీరామలొనాను వృ
 తాంతముంజయ్యనం దెల్పుమూయంచు బాధింపగా వెంటకపైస
 మెవారిధిందాటి యూహంబవన్నుఖుండఁగూడి మగ్గివునారామముం
 కేరి యాత్మోటలొటాలగా నల్లరల్ నేయ నావా రనుగివుడాలిం
 చి చేతేగనకెంచి వృతాంతమెట్లం చిచారించి నిష్గాంచి హర్షిం
 చి రాజయ్యహస్తాంగిః హస్తపశ్చాదంతః రాకేందు దివ్యద్యోవంతః
 దీమంతః! యంచుం బ్రకంసించి యేమూ యశిరామకాచ్యంబజ్జరా

ఘనమగ్నివశామిశ్రులంగాంచి. పాష్టాంగదంష్ట్రపజానుంబు లర్పించి
 తా వారధిం పాటిలంకాపరీవేశంబు గావించుటల్ మున్నగుగల్లు
 పార్థ సమగ్రింబుగాఁదెల్పి యాయానవాలియ్యఁగా రామధం
 దుగ్రిందహా పరశస్మంత! ఏశ పీఠిక బుద్ధికిన్ మెచ్చితిన్ నీడుశో
 ర్యంబుదైర్యంబు నెవ్వారికిన్ లేవునిక్కంబు వాతాత్మజా! యింక
 గానున్న కార్యంబు యోదించుమాయన్న వారందఱింగూడి శీఘ్రం
 బుగా వారధింతరి వేతలుగాఁగొట్టగాఁ గొడలందెచ్చి యవ్వాన్
 బంధించి లంకావ్రవేశంబుగావించి యుద్ధంబులోదైత్యులం పెక్క
 రంగూర్పుగా రావణునిఁడై ఘోరశక్తింబుఁబ్రయోగింప నాశక్తిదె
 ల్పఁగఁడుర్వి మూర్ఖులఁగా నీవునంతవియుందెచ్చి పామితిరక్షింపఁ
 గా నక్కటాతప్పైకార్యంబుటంచున్ దశగ్రీవువామిదహతాశహా
 నుంబుగావించుయత్నించగా వేటవేహము యాహామభంగంబు
 గావించి యూర్జిగుటన్ శీఘ్రమేరము చే రాక్షసాధీశుఁజూపించి జేకే

బుహ్మరింపగా బాసక్తి రామసామితుల్ల వేగనయ్యాధ్యకుం దె
 చ్చి కీర్తిరామపట్టాభిషేకింబుఁజేయించి యారాముచేసీతచే నెన్ని
 యోమన్ననలబొంది పేర్కొన్నయోమూరుతీ! నాకునీకన్నదెవంబు
 లేరేందు లేకుంటనత్యంబు నేనమితిన్నీదు సాదంబులే, యెట్లునన్
 బోలిచెదో యేగతింగాఁచెదోనీదె భారంబుసుమా జగత్పుణ్యమా
 ర్తీ! మహారమ్యకీర్తీ! పవిత్రప్రవర్తీ! యిదేవంశనంబందుమోభ
 మందార! యోపుణ్యసందార! యోవాధిగంభీర! నీచరువిన్నంత
 నభాగ్యముల్గల్గుసామాజ్యముల్గల్గుసౌఖ్యంబులుంగల్గునిన్నుంస్మ
 రింపంగ నాశాసనీధాకినీ కామినీ ముఖ్యభూతంబు లొక్కొంశయు
 తేరగాలేవుగాయెట్టి యిక్కట్లులున్నెట్టి కష్టంబులుంగల్గఁజూ
 వుగా; అట్టివిన్నెప్పుడు నమదిక్ నమిసేవించునన్ బ్రోవుమోదేవ!
 సాలూర్నివాసా! దయాధీవిలాసా! నముద్యత్ర కాశా! మహాభక్త
 హావా! నమస్తే! నమస్తే! నమస్తే! నమస్తే! నమస్తే!

10 683

